

Distopiile – avertizori ai viitorului
Corespondențe între literatură și celelalte arte

Înscrierea participanților se va face până la data de **23 mai 2025** respectiv **29 mai 2025** (dezbateri) la următoarele adrese de email : **inorogul_verde@yahoo.fr** (comunicări științifice); **relligia@yahoo.com** (dezbateri).

Vă rugăm să precizați în email numele elevului/elevilor, clasa, profesorul coordonator și școala de proveniență.

1. Comunicări științifice

Se pot trimite lucrări până la data de **23 mai 2025**:

- ❖ Comunicare de 3-5 pagini, font Times New Roman, mărime 12, spațiat la 1 rând jumătate, ilustrând modul în care se reflectă tema propusă în literatură și în alte arte (teatru, film, pictură etc.)

Produsele vor fi jurizate în perioada 28 – 29 mai 2025, în vederea desemnării premiilor simpozionului.

2. Dezbateri

Moțiunea:

AP ar recunoaște în lumea reală legitimitatea identităților digitale din Viverse sau Metavers.

Înscrierile se vor desfășura până la data de 29 mai 2025. Competiția va avea loc pe 31 mai 2025.

Regulament

Această competiție amicală se adresează elevilor **de gimnaziu** (clasele a VII-a și a VIII a) și celor **de liceu** (clasele IX -XII), aflați la prima lor experiență în dezbateri. Participarea echipelor este condiționată de participarea în calitate de arbitru a profesorului coordonator.

Un profesor coordonator poate înscrie 2 echipe indiferent de secțiune.

Competiția va avea trei runde, clasamentul final realizându-se atât pe baza numărului de victorii cât și pe baza punctajelor obținute.

1. Regulamentul acestei competiții la **secțiunea pentru elevii de liceu** este în conformitate cu *Anexa 1 a Regulamentului specific de organizare și desfășurare a olimpiadei naționale de argumentare, dezbateri și gândire critică "Tinerii dezbate", ediția 2025*:

Anexa 1 – FORMATUL DEZBATERII ȘI ROLURILE VORBITORILOR ÎN CADRUL ECHIPELOR

1. Structura formatului *World Schools* adaptat

La fiecare dezbatere participă două echipe, compuse din câte trei membri. Cele două echipe sunt considerate „echipa afirmatoare” sau „Guvern”, respectiv „echipa negatoare” sau „Opoziție”. Ambele echipe dezbate o moțiune: echipa Guvernului susține moțiunea, iar echipa Opoziției se opune acesteia.

Fiecare dintre cei trei membri ai unei echipe susține câte un discurs constructiv de șase minute, în ordine alternativă (Guvern, apoi Opoziție), începând cu primul vorbitor al echipei Guvernului.

Ordinea vorbitorilor este următoarea:

Guvern 1 (G1),

Opoziție 1 (O1),

Guvern 2 (G2),

Opoziție 2 (O2),

Guvern 3 (G3),

Opoziție 3 (O3)

În cadrul discursurilor constructive, membrii echipei oponente pot cere intervenții în discurs, numai după primul minut și înainte de ultimul minut al discursului. Vorbitorul poate accepta sau respinge aceste intervenții.

După aceste șase discursuri, fiecare echipă va prezenta un discurs concluziv de 3 minute. Discursul va fi susținut de către vorbitorul 1 sau 2 din fiecare echipă. Echipa Opoziției (RO- Reply Opoziție) va prezenta primul discurs concluziv, urmată de către echipa Guvernului (RG-Reply Guvern). În discursul concluziv nu se acceptă intervenții.

Timpul de vorbire al primelor șase discursuri va fi de șase minute, discursurile concluzive vor avea trei minute, iar vorbitorii vor avea câte un minut timp de gândire înainte de fiecare discurs.

2. Moțiunile

Termenul *moțiune* în debaterile academice se referă la o temă de interes general sau specifică unei comunități, ce este supusă discuției critice. O moțiune poate aborda teme generale (ex.: schimbările climatice) sau teme specifice (ex: obligativitatea purtării uniformei în școli).

O moțiune este formulată din perspectiva echipei propunătoare, Guvernul, folosind sintagma „Acest Parlament” (ex.: *Acest Parlament ar interzice utilizarea telefoanelor mobile în incinta unităților școlare*).

Moțiunile au diferite forme, dar pot fi clasificate în moțiuni factuale/de implementare (ex. *Acest Parlament ar interzice utilizarea telefoanelor mobile în incinta unităților școlare*), respectiv moțiuni de valori sau principii (ex. *Acest Parlament crede că dezbaterea este cel mai util sport al minții*). În funcție de tipul moțiunii, abordarea implică anumite cerințe și obligații (ex. plan de implementare).

3. Definirea moțiunilor/temelor

Definirea moțiunii implică înțelegerea esenței dezbaterii. Să definești moțiunea/tema este sinonim cu a răspunde la întrebarea: „Ce îmi cere această moțiune/temă să dezbate?”.

În acest format de dezbateri, nu este importantă definirea individuală a termenilor din moțiune, ci înțelegerea temei în întregime. De exemplu, în cazul temei „Inteligența artificială ar trebui interzisă”, echipa Guvernului ar putea defini „inteligenta artificială” și nu individual termenii „inteligentă” și respectiv „artificială”. Definirea termenilor cade în sarcina echipei afirmatoare, Guvernul.

Presupunând că definițiile Guvernului sunt satisfăcătoare, primul vorbitor al echipei Opoziției nu va ataca definițiile și va trece imediat la contra-argumentarea cazului afirmator. Acceptarea definițiilor nu trebuie enunțată.

Dacă definițiile Guvernului nu sunt viabile, există câteva opțiuni:

- A. Acceptă și dezbate
- B. Combate
- C. Extinde sau suplimentează
- D. Chiar dacă! (Este numit și cazul „ai greșit, și chiar dacă ai avea puțină dreptate, tot ai greșit”).

4. Rolurile echipelor și ale vorbitorilor

Dezbaterea începe cu un vorbitor care prezintă exclusiv argumente constructive noi și se termină cu un vorbitor care se referă doar la ceea ce s-a spus deja în dezbateri. Cu alte cuvinte, la primul vorbitor al Guvernului nu există contra-argumentare, iar la ultimul vorbitor al Opoziției nu există decât contraargumentare.

Rolurile echipelor:

Echipa Afirmatoare/Guvernul:

Guvernul aduce cele mai multe argumente constructive în dezbateri. Acesta are datoria să interpreteze moțiunea într-un mod rezonabil care să nu fie bazat pe truisme sau tautologic. Guvernul nu are datoria să-și demonstreze poziția astfel încât să nu fie urmă de dubiu în legătură cu aceasta, ci doar să arate că aceasta se aplică într-o majoritate semnificativă a cazurilor.

Echipa Negatoare/Opoziția:

Negatorii au datoria să demonstreze că moțiunea nu se aplică cel puțin într-o minoritate semnificativă a cazurilor. Negatorii au opțiunea de a avea un caz constructiv propriu care să vină în contradicție cu cazul Guvernului sau să își structureze cazul strict pe baza contra-argumentării cazului Guvernului. În ambele

situații aceștia trebuie să creeze propria structură logică și diviziunea argumentelor.

Între toate discursurile există un timp de pregătire de un minut. **Rolurile vorbitorilor:**

G1 6 minute	O1 6 minute	G2 6 minute	O2 6 minute
Definiții	Diviziunea cazului	Resuștinere	Contraargumentare
Diviziunea cazului	Contraargumentare	Contraargumentare	Resuștinere
Argumentare	Argumentare	Argumentare	Argumentare
Sumarizare	Sumarizare	Sumarizare	Sumarizare
G3 6 minute	O3 6 minute	RO 3 minute	RG 3 minute
Contraargumentare	Contraargumentare	Sumarizarea întregului meci	Sumarizarea întregului meci
Resuștinere	Resuștinere		
Analiza ariilor de conflict	Analiza ariilor de conflict		
Sumarizare	Sumarizare		

Definiții: Se clarifică termenii temei dezbătute oferindu-se definiții rezonabile, care pot duce la o discuție clară.

Diviziunea cazului: Se prezintă argumentele ce urmează a fi oferite de echipa proprie.

Argumentare: Se oferă argumente complete (inclusiv explicații, exemple și impact).

Sumarizare: Se sumarizează discursul.

Contraargumentare: Se explică de ce argumentele aduse de adversari sunt irelevante, invalide sau false.

Resuștinere: Se reconstruiesc argumentele în urma atacului de contraargumentare făcut de adversari.

Analiza ariilor de conflict: Se prezintă ideile cele mai disputate, explicându-se de ce au fost câștigate de echipa respectivului vorbitor.

Sumarizarea întregului discurs: Se sumarizează întregul meci, punându-se accent pe ideile ce au adus câștig de cauză echipei.

1. Intervențiile

Intervențiile sunt întreruperi consensuale ale discursului unui vorbitor de către un membru opozant. Durata maximă a unei intervenții este 15 secunde. În situația în care s-au depășit 20 de secunde, arbitrul are dreptul de a-l opri pe cel ce a adresat intervenția.

Intervenția se oferă prin ridicarea în picioare a opozantului urmată de solicitarea: „Intervenție, vă rog!”. Orice membru al unei echipe poate solicita intervenții numai între primul și ultimul minut al unui discurs constructiv al echipei adverse. Nu se pot solicita intervenții în timpul discursurilor concludive.

Acceptarea sau respingerea solicitărilor de intervenție rămâne strict la latitudinea vorbitorilor.

Se recomandă acceptarea a 1-2 intervenții per discurs; oferirea a 2-3 intervenții per discurs per membru. Întrebările adresate în intervenții se punctează cu una dintre variantele: +/-0.5p, +/- 1p, +/-1.5p, +/-2p doar atunci când calitatea intervenției diferă semnificativ de cea a discursului livrat.

Răspunsurile la intervențiile sunt punctate în cadrul discursului individual în una dintre categoriile: conținut sau strategie.

2. Regulamentul acestei competiții la **secțiunea pentru elevii de gimnaziu** (cl. a VII-a și a VIII-a) este în conformitate cu *Anexa 1 a Regulamentului specific de organizare și desfășurare a olimpiadei naționale de debateri pentru juniori, ediția 2025*:

Anexa 1 – FORMATUL DEZBATERII ȘI ROLURILE VORBITORILOR ÎN CADRUL ECHIPELOR

1. Structura formatului *World Schools* adaptat

La fiecare dezbatere participă două echipe, compuse din câte trei membri. Cele două echipe sunt considerate „echipa afirmatoare” sau „Guvern”, respectiv „echipa negatoare” sau „Opoziție”. Ambele echipe dezbate o moțiune: echipa Guvernului susține moțiunea, iar echipa Opoziției se opune acesteia.

Fiecare dintre cei trei membri ai unei echipe susține câte un discurs constructiv de patru minute, în ordine alternativă (Guvern, apoi Opoziție), începând cu primul vorbitor al echipei Guvernului.

Ordinea vorbitorilor este următoarea:

Guvern 1 (G1),

Opoziție 1 (O1),

Guvern 2 (G2),

Opoziție 2 (O2),

Guvern 3 (G3),

Opoziție 3 (O3)

Discursurile vorbitorilor 1 și 2 sunt discursuri cu rol constructiv. Discursurile vorbitorilor 3 sunt discursuri sumative/concluzive, de aceea vorbitorii nu mai primesc intervenții.

Rolurile discursului sumativ sunt următoarele:

- de a prezenta o perspectivă holistică a dezbaterii;
- de a compara și de a analiza ambele cazuri argumentative;
- de a explica de ce vorbitorii cred că echipa lor a câștigat.

Discursurile sumative nu aduc material nou și se punctează în conformitate cu cele trei categorii- Conținut, Stil, Strategie.

Între fiecare discurs există un timp de pregătire de un minut

Discurs (Constructiv – C; Sumativ - S; Intervenție - POI) Minut de pregătire MP	C	MP	POI	C	MP	POI	C	MP	POI	C	MP	POI	S	S
Vorbitor/Echipa	G1		O	O1		G	G2		O	O2		G	O	G
Timp	4	1	1	4	1	1	4	1	1	4	1	1	4	4

După fiecare discurs constructiv, membrii echipei oponente pot adresa intervenții, în intervalul de un minut. Acest minut este alocat suplimentar și nu se suprapune peste minutul de pregătire.

Vorbitorul este obligat să accepte aceste intervenții. Intervențiile pot fi adresate de către oricare membru al echipei oponente indiferent de rolul său (vorbitor 1, 2 sau 3).

2. Moțiunile

Termenul *moțiune* în debaterile academice se referă la o temă de interes general sau specifică unei comunități, ce este supusă discuției critice. O moțiune poate aborda teme generale (ex.: schimbările climatice) sau teme specifice (ex: obligativitatea purtării uniformei în școli).

O moțiune este formulată din perspectiva echipei propunătoare, Guvernul, folosind sintagma „Acest Parlament” (ex.: *Acest Parlament ar interzice utilizarea telefoanelor mobile în incinta unităților școlare*).

Moțiunile au diferite forme, dar pot fi clasificate în moțiuni factuale/de implementare (ex. *Acest Parlament ar interzice utilizarea telefoanelor mobile în incinta unităților școlare*), respectiv moțiuni de valori sau principii (ex. *Acest Parlament crede că debaterile sunt cel mai util sport al minții*). În funcție de tipul moțiunii, abordarea implică anumite cerințe și obligații (ex. plan de implementare).

3. Definirea moțiunilor/temelor:

Definirea moțiunii implică înțelegerea esenței debaterii. Să definești moțiunea/tema este sinonim cu a răspunde la întrebarea: „Ce îmi cere această moțiune/temă să dezbate?”.

În acest format de debateri, nu este importantă definirea individuală a termenilor din moțiune, ci înțelegerea temei în întregime. De exemplu, în cazul temei „Inteligența artificială ar trebui interzisă”, echipa Guvernului ar putea defini „inteligența artificială” și nu individual termenii „inteligență” și respectiv „artificial/ă”. Definirea termenilor cade în sarcina echipei afirmatoare, Guvernul.

Presupunând că definițiile Guvernului sunt satisfăcătoare, primul vorbitor al echipei Opoziției nu va ataca definițiile și va trece imediat la contra-argumentarea cazului afirmator. Acceptarea definițiilor nu trebuie enunțată.

Dacă definițiile Guvernului nu sunt viabile, există câteva opțiuni:

- A. Acceptă și dezbate
- B. Combate
- C. Extinde
- D. Chiar dacă! (Este numit și cazul „ai greșit, și chiar dacă ai avea puțină dreptate, tot ai greșit”).

4. Rolurile echipelor și ale vorbitorilor

Dezbaterea începe cu un vorbitor care prezintă exclusiv argumente constructive noi și se termină cu un vorbitor care se referă doar la ceea ce s-a spus deja în dezbatere. Cu alte cuvinte, la primul vorbitor al Guvernului nu există contra-argumentare.

Rolurile echipelor:

Echipa Afirmatoare/Guvernul:

Guvernul aduce cele mai multe argumente constructive în dezbatere. Acesta are datoria să interpreteze moțiunea într-un mod rezonabil care să nu fie bazat pe truisme sau tautologic. Guvernul nu are datoria să-și demonstreze poziția astfel încât să nu fie urmă de dubiu în legătură cu aceasta, ci doar să arate că se aplică într-o majoritate semnificativă a cazurilor.

Echipa Negatoare/Opoziția:

Negatorii au datoria să demonstreze că moțiunea nu se aplică cel puțin într-o minoritate semnificativă a cazurilor. Negatorii au opțiunea de a avea un caz constructiv propriu care să vină în contradicție cu cazul Guvernului sau să își structureze cazul strict pe baza contra-argumentării cazului Guvernului. În ambele situații aceștia trebuie să creeze propria structură logică și diviziunea argumentelor.

Rolurile vorbitorilor:

G1 4 minute	O1 4 minute	G2 4 minute	O2 4 minute	G3 4 minute	O3 4 minute
Definiții	Diviziunea cazului	Resuștinere	Contraargumentare	Contraargumentare	Contraargumentare
Diviziunea cazului	Contraargumentare	Contraargumentare	Resuștinere	Resuștinere	Resuștinere
Argumentare	Argumentare	Argumentare	Argumentare	Analiza și sinteza dezbaterei	Analiza și sinteza dezbaterei
Concluzii	Concluzii	Concluzii	Concluzii		

Definiții: Se clarifică termenii temei dezbătute, oferindu-se definiții rezonabile, care pot duce la o discuție clară.

Diviziunea cazului: Se enunță/prezintă argumentele ce urmează a fi oferite de echipa proprie.

Argumentare: Se oferă argumente complete (inclusiv explicații, exemple și impact).

Contraargumentare: Se explică de ce argumentele aduse de adversari sunt irelevante, nevalide sau false.

Resuștinere: Se reconstruiesc argumentele în urma contraargumentării aduse de oponenți.

Analiza ariilor de conflict (opțional): Se recomandă ca vorbitorii 3 să prezinte ideile cele mai disputate, explicându-se de ce au fost câștigate de echipa respectivului vorbitor.

5. Intervențiile

Intervențiile reprezintă afirmații sau întrebări adresate specific la ceea ce tocmai s-a prezentat.

Intervalul alocat intervențiilor oferă vorbitorilor următoarele posibilități:

1. de a clarifica anumite aspecte ale cazului adversarului.
2. de a expune punctele slabe în cazul adversarului.
3. de a permite reconstrucția propriului caz.

Timpul dedicat intervențiilor și răspunsurilor la intervenții este:

Între discursurile vorbitorilor 1 Guvern și Opoziție 1, cu intervenție adresată de echipa Opoziției și răspuns din partea echipei Guvernului: 1 minut.

Între discursurile vorbitorilor Opoziție 1 și Guvern 2, cu intervenție adresată de echipa Guvernului și răspuns din partea echipei Opoziției: 1 minut.

Între discursurile vorbitorilor Guvern 2 și Opoziție 2, cu intervenție adresată de echipa Opoziției și răspuns din partea echipei Guvernului: 1 minut.

Între discursurile vorbitorilor Opoziție 2 și Guvern 3, cu intervenție adresată de echipa Guvernului și răspuns din partea echipei Opoziției: 1 minut.

Orice membru al unei echipe poate solicita intervenții în minutul dedicat acesteia, iar răspunsul la intervenție îl oferă vorbitorul care se află la pupitru.

Durata maximă a unei intervenții este de 15 secunde. În situația în care s-au depășit 20 de secunde, arbitrul are dreptul de a-l opri pe cel ce a adresat intervenția.

Intervențiile ar trebui oferite într-un mod care să nu deranjeze vorbitorul, fără a-l hărțui.

Punctarea intervențiilor

Calitatea intervențiilor oferite/adresate este evaluată în fișa de evaluare în rubrica destinată intervențiilor.

Această rubrică este folosită doar dacă nivelul de calitate a intervențiilor este semnificativ diferit de calitatea discursului livrat de vorbitor (exemplu: vorbitorul a livrat un discurs sub medie, dar a înaintat o intervenție foarte importantă, atunci acesta va primi puncte în cadrul rubricii respective din fișa de evaluare).

Întrebările adresate în intervenții se punctează cu una dintre variantele: $\pm 0.5p$, $\pm 1p$, $\pm 1.5p$, $\pm 2p$ doar atunci când calitatea intervenției diferă semnificativ de cea a discursului livrat.

Calitatea unui răspuns este evaluată în cadrul rubricii destinate punctării discursului constructiv al vorbitorului, ținându-se cont de două dintre cele trei criterii, și anume Conținut sau Strategie (de exemplu: dacă răspunsul oferit de vorbitor este valoros din punctul de vedere al conținutului, acesta va fi punctat la secțiunea Conținut, respectiv un răspuns valoros din punct de vedere strategic va fi punctat la secțiunea Strategie).